

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 2 • Nisan/April 2019

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi
Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi
Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi
Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11
E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde **temsalcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2019

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açı

lan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on

Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers’ reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor’s opinion or after obtaining a third reviewer’s report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Dr. İnanç İştin

Kullanmak için Uyuşturucu veya Uyarıcı Madde Satın Almak,
Kabul Etmek veya Bulundurmak ya da Uyuşturucu veya
Uyarıcı Madde Kullanmak Suçu

*The Crime Of Purchasing, Receiving Or Possessing Of
Narcotics Or Psychotropic Substances For Personal Use Or
Use Of Narcotics Or Psychotropic Substances.....* 327-418

Dr. H. Kübra Ercoşkun Şenol

Yargı Kararları Işığında Boşanan Kadının Kendi Soyadını
Velayeti Altındaki Çocuğa Verme Hakkı

*The Right Of The Divorced Woman To Give Her Own Surname
To The Child In Her Custody In The Light Of Judicial Rulings* 419-450

Dr. Mehmet Saydam

Haberleşmenin Engellenmesi Suçu (TCK m. 124)

The Crime Of Prevention Of Communication..... 451-490

Dr. Murat Yıldırım

Paris Sözleşmesi'ne Göre “Telle Quelle” Marka ve Ayırt Edicilik
“Telle Quelle” Trademark And Distinctiveness According To

The Paris Convention..... 491-510

Dr. Mustafa Kılıçoğlu

Gizem Salihoğlu

İşçi ve İşverenin Sorumluluğunda Kusurun Rolü ve İş Sözleşmesinin Feshine Etkisi

*The Role Of Fault Under The Liability Of The Employee And
The Employer And Its Effect On The Termination Of The
Employment Contract.....* 511-570

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**Şeyda Nur Ün**

Anonim Şirketlerin Kendi Paylarını İktisabında Kanuna Karşı Hile (TTK m. 380)

Evasion Of Law On Joint Stock Companies' Acquisition Of Their Shares (TCC Art. 380) 571-606

Elif Sultan Apaydın

Adliye Karşı Suçların Koruduğu Hukuki Değer

Judicial Value Protected By Crimes Against Justice..... 607-634

HAKEMSİZ MAKALELER
ARTICLES**Halil Özdemir**

Sosyal Güvenlik Kurumunun Rücu Alacağı Hukuki Niteliği

Legal Nature Of Recourse Loans Of The Social Security Institution..... 635-676

Mustafa Aysal

Nüfus Kaydının Düzeltilmesi ve Soybağı Davaları Arasındaki İlişki ve Görev Sorunu

The Relationship Between The Correlation Of Identity Registration And Paternity, Jurisdiction Conflict..... 677-702

Soner Altaş

Limited Şirkette Ortaklıktan Çıkma ve Çıkarma Halleri

Cases Of Withdrawing And Squeezing Out Of Shareholders In Limited Liability Company 703-730

**KULLANMAK İÇİN UYUŞTURUCU VEYA UYARICI
MADDE SATIN ALMAK, KABUL ETMEK VEYA
BULUNDURMAK YA DA UYUŞTURUCU VEYA UYARICI
MADDE KULLANMAK SUÇU***

***THE CRIME OF PURCHASING, RECEIVING OR POSSESSING
OF NARCOTICS OR PSYCHOTROPIC SUBSTANCES FOR
PERSONAL USE OR USE OF NARCOTICS OR PSYCHOTROPIC
SUBSTANCES***

Dr. İnanç İŞTEN**

ÖZ

Bu makalede, önce uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmamak ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmak suçu ile ilgili temel açıklamalara yer verilmiş, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun suçu düzenleyen 191. maddesinde yapılan değişikliklerle getirilen yenilikler incelenmiştir. Özellikle maddeyi bütünüyle yeniden kaleme alan 6545 sayılı Kanun'la daha etkin hale getirilen tedavi ve denetimli serbestlik tedbiri detaylı olarak ele alınmıştır. Bunu müteakip, ceza hukukunun en tartışmalı konularından birisi olan uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmanın cezalandırılmasının, suç ve ceza politikası bakımından yerinde olup olmadığı, karşılaştırmalı hukuk ve konuya ilişkin görüşler ışığında değerlendirilmiştir. Bu çerçevede ayrıca, mezkûr maddedeki düzenleme ile ilgili tartışmalı ve problemler hususlar ortaya konmaya çalışılmıştır.

Makalenin Geliş Tarihi : 04/12/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Bu çalışmada, yazarın 18 Mayıs 2018 tarihinde Antalya'da düzenlenen "Uyuşturucu ile Mücadelede Hukuk" başlıklı sempozyumunda sunduğu tebliğden faydalanılmıştır. Tebliğ için bkz. *Uyuşturucu Madde Suçlarıyla Mücadele*, Ed. Yener Ünver/Kerem Öz, Ankara 2018, s. 79-91.

** Dr. Öğretim Üyesi, Antalya Bilim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku ABD, e-mail: inanc.isten@antalya.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8755-7391>

Anahtar Kelimeler: Uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, uyuşturucu veya uyarıcı madde kabul etmek, uyuşturucu veya uyarıcı madde bulundurmak, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmak.

ABSTRACT

This article gives, first of all, an overview on the respective drug-related crime. It also evaluates the amendments to the Article 191 of the Turkish Criminal Law No. 5237. Then, the treatment and probation measures which were completely reformulated by Law No. 6545 and become more effective through these amendments are addressed in detail. Secondly, in light of comparative law, it tries to give an explanation to one of the most controversial topics in criminal law, in particular in the field of the crime and penal policy, whether it is rightful and expedient to punish the act of using of narcotics or psychotropic substances. Finally, the theoretical debates and criticisms to the given article are shown in this context.

Keywords: Purchasing of narcotics or psychotropic substances, receiving of narcotics, possessing of narcotics, use of narcotics or psychotropic substances.

**YARGI KARARLARI IŞIĞINDA
BOŞANAN KADININ KENDİ SOYADINI VELAYETİ
ALTINDAKİ ÇOCUĞA VERME HAKKI***

***THE RIGHT OF THE DIVORCED WOMAN TO GIVE HER OWN
SURNAME TO THE CHILD IN HER CUSTODY IN THE LIGHT
OF JUDICIAL RULINGS***

Dr. H. Kübra ERCOŞKUN ŞENOL*

ÖZ

Türk hukukunda kural olarak, evlenince kocasının soyadını almak zorunda olan kadın, boşanınca da kocasının soyadını terk etmek zorundadır. Babalarına soybağı ile bağlı olan çocukların babalarının soyadını taşımaları da hem bir hak hem de bir yükümlülüktür. Bu durum, boşanma halinde anne ile boşanmayla sona eren evlilikten dünyaya gelen çocuğun farklı soyadları taşımalarına neden olmaktadır. Özellikle çocuğun velayetinin anneye verildiği hallerde anne; çocuğun bakımından, eğitiminden, korunmasından, mallarının yönetiminden ve hukuki işlemlerde temsilinden tek başına sorumlu olduğundan, annenin ve çocuğun farklı soyadları taşımaları bazı zorlukların yaşanmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle boşandığı için soyadı değişen bazı kadınların, kendi soyadlarını boşanmayla sonlanan evliliklerinden dünyaya gelmiş olup da velayetleri kendilerine bırakılan ve babalarının soyadını taşıyan çocuklarına vermeyi talep ettikleri görülmektedir. Yargıtayın çeşitli daireleri ve Hukuk Genel Kurulu, istikrarlı bir biçimde annenin böyle bir hakka sahip olmadığı yönünde kararlar verirken, ilk kez Yargıtay 2.

* Bu çalışma UMTEB 4. Uluslararası Mesleki ve Teknik Bilimler Kongresi'nde (ERZURUM) 9 Aralık 2018 tarihinde yapılan sözlü bildirinin tam metnidir.

Makalenin Geliş Tarihi : 25/12/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Atatürk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: kubra.ercoskun@atauni.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3164-678X>

Hukuk Dairesi 9 Nisan 2018 tarihinde aksi yönde bir karar vermiştir. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi'nin bu kararının esas dayanağının, Anayasa Mahkemesinin bu hususta bireysel başvuru kapsamında verdiği kararlar olduğu anlaşılmaktadır. Ancak bu hakkın varlığını veya yokluğunu toptan kabul eden ya da reddeden tüm Yargıtay kararlarında aksayan yönler mevcuttur. Zira bu kararlarda olay, olması gerektiği gibi, yasal temsilci sıfatını haiz annenin somut olayda çocuğun soyadının değiştirilmesini talep etmeye yetkili olup olmadığı yönünden değil, velayet hakkının sahibine velayeti altındaki çocuğun soyadını değiştirme yetkisi verip vermediği yönünden ele alınmıştır. Anayasa Mahkemesi ise olayı hem velayet hakkının kapsamı hem de kadın-erkek eşitliği bakımından ele alarak olaya çok farklı bir boyut kazandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Soyadı, Kadının Soyadı, Çocuğun Soyadı, Aile Soyadı, Soyadının Değiştirilmesi, Velayet Hakkı.

ABSTRACT

As a rule in Turkish law, a woman who has to take her husband's surname also has to leave that surname after divorce. It is both a right and an obligation for children who are biologically related to their father to carry their father's surname. This situation leads to the mother and the child who is born out of the ended married to carry different surnames after divorce. Especially in cases where the mother has the custody of the child, as the mother is responsible for the care, education, protection, asset management and legal representation of the child, different surnames carried out by the mother and the child may lead to an experience of some problems. For this reason, it is seen that some women are demanding to give their own surnames to their children carrying their fathers' surname who were born out of their ended marriage whose custody is in their hands after divorce. While various bureaus of the Court of Appeals and the General Assembly of Civil Chambers are consistently making decisions that the mother does not have such a right, the 2nd Civil Chamber of the Court of Appeals made a decision in the opposite way for the first time on 9 April 2018. It is understood that the basis of this decision of the 2nd Civil Chamber of the Court of Appeals is the decisions on this topic in the scope of individual applications by the Constitutional Court. However, there are

conflicting aspects in all Court of Appeals decisions that categorically accept or deny that such a right exists or does not exist. Nevertheless, in these decisions, the issue has been debated not in terms of whether or not the mother who has the title of the legal guardian of her child has the authority to demand the change for the child's surname in the substantial case, but it has been debated in terms of whether or not the right to custody gives the owner of the right to custody to change the surname of the child under their custody. The Constitutional Court provided a very different perspective to the issue by discussing it in terms of both the scope of the right to custody and equality between women and men.

Keywords: Surname, Woman's Surname, Child's Surname, Family Surname, Change of Surname, Right to Custody.

HABERLEŞMENİN ENGELLENMESİ SUÇU (TCK m. 124) *THE CRIME OF PREVENTION OF COMMUNICATION*

Dr. Mehmet SAYDAM*

ÖZ

Haberleşmenin engellenmesi suçu, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 124. maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddede üç farklı suça yer verilmiştir. Maddenin 1. fıkrasında “*kişiler arasındaki haberleşmenin hukuka aykırı olarak engellenmesi*” suçu, 2. fıkrasında “*kurumlar arasındaki haberleşmenin hukuka aykırı olarak engellenmesi*” suçu ve 3. fıkrasında ise, “*basın ve yayın organının yayınının hukuka aykırı olarak engellenmesi*” suçu yer almıştır. Bu suç tiplerinde “hukuka aykırı olarak engelleme” özellikle vurgulandığı için, bu suçlar olası kastla değil, ancak doğrudan kastla işlenebilen suçlardır. Ayrıca hukuka uygunluk sebeplerinin varlığı durumunda hukuka aykırılık unsuru gerçekleşmiş olmayacağından eylem suç olarak kabul edilmeyecektir.

Bu suçlar bakımından fail herkes olabilecektir. Fail bakımından bir özellik aranmamıştır. Bunun yanında, belirtilen suçlar bakımından teşebbüs mümkündür.

Kanun koyucu, haberleşmenin engellenmesi suçunu, haberleşmenin gizliliğini ihlal suçundan ayrı bir madde ve bölümde düzenleyerek, iki suç bakımından bir ayrıma gitmiştir. Haberleşmenin gizliliğini ihlal suçunda, fail haberleşme içeriğini öğrenmekte ve fakat haberleşme gerçekleşmektedir. Oysa haberleşmenin engellenmesi suçlarında, fail haberleşme içeriğine vakıf olmamakta, sadece haberleşmenin gerçekleşmesini engellemektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 27/12/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi,
e-mail: mhmt3482@hotmail.com; msaydam@erzincan.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9027-8430>

Anahtar Kelimeler: Haberleşme, haberleşme hürriyeti, haberleşmenin engellenmesi, suç, basın, yayın.

ABSTRACT

The crime of prevention of communication has been set out in the Article 124 of Turkish Criminal (Penal) Code Nr. (No.) 5237. Under this article, there are three different offences. In the first paragraph, the offence “the illegal prevention of communication between persons”, in the second paragraph the offence “the illegal prevention of communication between institutions”, in the third paragraph the offence “the illegal prevention of broadcasting of media and press” have been set out. Since the phrase “illegal prevention” has been emphasized in these offences, these offences can be committed under the direct intent but not eventual intent. Furthermore, in the case of the existence of a reason for lawfulness, the act does not constitute an offense for the lack of a necessary element, that is called unlawfulness.

For these offenses, the perpetrator does not need to have any particular status, so anyone might be a perpetrator. In addition, these offenses enable to attempt.

The legislator has distinguished two offenses, by laying down the prevention of communication under the different article/chapter of the Criminal Code that the violation of confidentiality of communication. In the scope of the offense the violation of confidentiality of communication, the perpetrator has the ability to learn context of communication, while in the offense to prevention of communication, s/he has no ability to learn context of communication, but prevent communication of victim via some methods.

Keywords: Communication, right to communicate, prevention of communication, crime, media, press.

PARİS SÖZLEŞMESİ'NE GÖRE “TELLE QUELLE” MARKA VE AYIRT EDİCİLİK

“TELLE QUELLE” TRADEMARK AND DISTINCTIVENESS ACCORDING TO THE PARIS CONVENTION

Dr. Murat YILDIRIM*

ÖZ

Bu makalenin amacı, Paris Sözleşmesi'nin madde 6, mükerrer 4 A1 hükmü çerçevesinde, “telle quelle” olarak adlandırılan markaların özelliklerini açıklamak ve “telle quelle” özelliğe sahip olan ve olmayan markaların ne şekilde ayırt edileceğini göstermektir. Bu ayrımın yapılması, menşe ülkede tescil edilen bir markanın, diğer üye ülkelerde tescil zorunluluğuna yol açıp yol açmaması ile doğrudan ilgilidir. Markanın biçimine ilişkin olan “telle quelle” özelliği, başvurunun yapıldığı ülkelerde tescil zorunluluğuna neden olurken, markanın esasına ilişkin olan bütünsel olarak ayırt edicilik özelliğinin bulunmaması, tescil zorunluluğuna yol açmamaktadır. Bütünsel olarak ayırt edici özelliği olmayan markalar, “telle quelle” markalar değildir ve madde 6, Mükerrer 4 A1 hükmünde belirtilen tescil zorunluluğundan faydalanamazlar, böyle durumlarda her devletin kendi ulusal hukuku çerçevesinde marka başvurusunu reddetme hakkı mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Paris Sözleşmesi, Telle Quelle Markalar, Madde 6 mükerrer 4 A1.

ABSTRACT

The aim of this article is to explain the features of trademarks that called as “telle quelle” and to point out how to distinguish trademarks

Makalenin Geliş Tarihi : 16/01/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* İstanbul Sebahattin Zaim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: murat.yildirim@izu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9394-7329>

having “telle quelle” peculiarities from trademarks those not bearing said trait. Determination of this diversification is directed to whether the registration in origin country entails a registration obligation in other signing countries or not. While the feature of “telle quelle” relating the form of trademark gives rise to vinculum iuris for registration in countries where application to register is filed, lack of distinctiveness in toto does not bring about any registration responsibility. Trademarks that do not have distinctive characters in toto are not “telle quelle” trademarks and they cannot benefit from compulsory obligation provision set out in Article 6 quinquies A(1), in such situations every state has right to reject the trademark application in the context of its own national law.

Keywords: The Paris Convention, Telle Quelle Trademarks, Article 6 quinquies A(1).

İŞÇİ VE İŞVERENİN SORUMLULUĞUNDA KUSURUN ROLÜ VE İŞ SÖZLEŞMESİNİN FESHİNE ETKİSİ

THE ROLE OF FAULT UNDER THE LIABILITY OF THE EMPLOYEE AND THE EMPLOYER AND ITS EFFECT ON THE TERMINATION OF THE EMPLOYMENT CONTRACT

Dr. Mustafa KILIÇOĞLU*
LL.M. Gizem SALİHOĞLU**

ÖZ

Esas olarak kusur, ceza hukuku kökenli olup haksız fiil sorumluluğunda çekirdek bir kavramdır. Ancak kusur, sözleşmeye aykırılık hallerinde yeri geldikçe kullanılmaktadır. İş hukuku da bu alanlardan biridir.

Kusur, sözleşme dışı sorumlulukta zararın varlığı halinde tazminat koşullarından biridir. Kusurun türü, derecesi ve belirlenmesi ayrı ayrı incelenmesi gereken alt kavramlardır. Kusurun türleri ve dereceleri sözleşmelerdeki kusur anlayışı (Türk Borçlar Kanunu (TBK) m. 114/II) için de geçerlidir.

Sözleşmesel sorumluluğa aykırılık genel olarak ödeve aykırılık olduğundan, kusur burada son koşul olarak düşünülebilir. Dolayısıyla sözleşmesel sorumlulukta kusur bazı durumlarda koşul olarak sayılmamaktadır. İşçinin davranışının zarara sebep olması veya olmaması iş sözleşmesinin feshine etkisi bir diğer önemli konudur.

Alman hukukundaki sorumluluğa ilişkin görüşler konumuz açısından aydınlatıcı bir işleve sahiptir.

Makalenin Geliş Tarihi : 04/02/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: dr.musafakilicoglu@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9050-0735>

** Berlin Potsdam Üniversitesi, Tez Dönemi Doktora Öğrencisi,
e-mail: gzmsalihoglu@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5397-3960>

İş hukukunda, işçinin sorumluluğunda ve işverenin sorumluluğunda zarar verme özelinde kusur kavramı önemli rol oynar. Özellikle 4857 sayılı Kanun'un 25/II, 1 fıkrasının uygulanmasında TBK. m. 400/II'nin uygulanma zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Anılan sorumluluklarda iş sözleşmesinin feshinde kusurun koşul sayıldığı ya da sayılmadığı noktalara yer verilmiştir.

Kusurun belirlenmesinde normların belirlediği doğru davranıştan sapma derecesi bir model oluşturmaktadır. Hukuka aykırılığı ise norma aykırılık olarak ele almak pratik bir yaklaşım olarak düşünülebilir.

Yargıtay uygulamasında kusurun arandığı ve aranmadığı alanlar belirlenmiş, “hukuka aykırılık”, “borca aykırılık”, “yasaya aykırılık” kavramlarının ne şekilde kullanıldığı araştırılmış, kusurun iş sözleşmesinin feshine etkisi irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sorumluluk, kusur, hukuka aykırılık, borca aykırılık, sözleşmeye aykırılık, yasaya aykırılık.

ABSTRACT

Basically, the fault is based on criminal law and it is a core concept in tortious liability. However fault is used in case of noncompliance with the contract. One of the areas of this is labor law.

Fault is one of the conditions of compensation in case of loss in extracontractual liability. The type, degree and determination of fault are sub-concepts that should be examined separately. The types and ratings of the fault apply to the understanding of fault in (Art.114/II of TCO), as well.

Since the contradiction to contractual liability is generally contrary to the duties, the fault can be considered as the last condition here. Therefore, the fault in contractual liability is not considered as a condition in some cases. Whether the presence of the damages that the employee has inflicted due to his/her conduct is another important issue regarding its effect on the termination of the contract.

The views on liability in German law have an illuminating function in terms of our subject matter.

In labor law, the concept of fault under the liability of the employee and the employer plays an important role. In particular, the application of Art.400/II of the TCO is required in order to apply Art. 25/II of Law no. 4857. In the aforementioned liabilities, the conditions where the faults are taken into account or not in the termination of contract are indicated.

In determining fault, the degree of deviation from the appropriate behavior defined by norms constitutes a model. It can be considered as a practical approach to treat unlawfulness as the contrariety to norm.

In the Court of Cassation practice, the areas where the fault is sought or not are determined and the use of concepts of “unlawfulness”, “contrariety to obligations”, “illegality” are investigated and the effect of fault on the termination of the employment contract is scrutinized.

Keywords: Liability, fault, unlawfulness, contrariety to obligations, noncompliance with the contract, illegality.

ABSTRAKT

Das Verschulden, das seinen Ursprung im Strafrecht hat, ist ein Kernbegriff hinsichtlich der unerlaubten Handlung. Allerdings kommt das Verschulden im Falle der Vertragsverletzung unter Umständen in Betracht.

Gleichzeitig stellt das Verschulden eine Voraussetzung für den Schadensersatz bei der gesetzlichen Haftung dar. Die Art, der Grad und die Bestimmung des Verschuldens sind im einzelnen zu behandelnde Unterbegriffe. Die Art und der Grad des Verschuldens findet auch auf dem Verschulden hinsichtlich des Vertragsrechts (Türkisch Obligationsrecht-TOG m.114) Anwendung.

Da ein Verstoß gegen vertragliche Haftung gleichzeitig ein Verstoß gegen die Leistung darstellt, kann das Verschulden hiermit als letzte Voraussetzung betrachtet werden. Aus diesem Grund gilt das Verschulden in einigen Fällen nicht als eine Voraussetzung. Zu betrachten sind auch Themen, ob das Verhalten des Arbeitnehmers zum Schaden führt und wie weit das einen Einfluss auf die Kündigung des Arbeitsvertrags hat.

Die Behandlung der Haftung gemäß des deutschen Rechts spielt eine aufklärende Rolle für das zu erklärende Thema.

Das Verschulden spielt eine erhebliche Rolle im Arbeitsrecht hinsichtlich der Schadensverursachung im Rahmen der Arbeitnehmer- und der Arbeitgeberhaftung. Im Anwendungsbereich der Art. 25/ II i des Türkisch Arbeitsgesetz-TArbG (Nr.4857) setzt sich die Anwendung der Art. 400/ II tOG voraus. Hinsichtlich der genannten Haftungsarten werden diese bearbeitet, auf welche Umstände das Verschulden sich eine Voraussetzung für die Kündigung darstellt oder nicht.

Der Grad der Abweichung von dem richtigen Verhalten, die durch Normen bestimmt werden, stellt sich für die Bestimmung des Verschuldens ein Modell dar. Eine praktische Auffassung würde eine Behandlung der Rechtswidrigkeit als Verstoß gegen die Norm sein.

Durch die höchstrichterlichen Rechtsprechung des Berufungsgerichts wird diese bestimmt, auf welche Umstände das Verschulden erforderlich ist oder nicht. Darüber hinaus werden durchsucht, unter welcher Bedeutung die Begriffe "Rechtswidrigkeit", "Verstoß gegen Pflichten" und "Gesetzeswidrigkeit" durch die Rechtsprechung verwendet werden. Eingehend wird der Einfluss des Verschuldens auf die Kündigung des Arbeitsvertrags geprüft.

Schlüsselbegriffe: Die Haftung, das Verschulden, die Rechtswidrigkeit, der Verstoß gegen Pflichten, die Gesetzeswidrigkeit

ANONİM ŞİRKETLERİN KENDİ PAYLARINI İKTİSABINDA KANUNA KARŞI HİLE (TTK m. 380)

EVASION OF LAW ON JOINT STOCK COMPANIES' ACQUISITION OF THEIR SHARES (TCC Art. 380)

Şeyda Nur ÜN*

ÖZ

6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu m. 379 ile anonim şirketlerin kendi paylarını iktisabına belirli şartlar çerçevesinde izin verilmekle birlikte kanun koyucu, m. 380 ile şirketlerin kendi payını iktisabında kanuna karşı hile sayılan halleri düzenlemiştir. Anılan maddenin ilk fıkrasında, bir anonim şirketin kendi payını iktisabı amacıyla üçüncü bir kişiye finansal destek vermesi, ikinci fıkrasında ise aynı amaca yönelik dolaylı temsil yasaklanmıştır.

Finansal destek; bir anonim şirketin kendi paylarının iktisap edilmesi amacıyla, üçüncü bir kişiye, avans, ödünç, teminat gibi işlemlerle finansal olarak destek sağlanmasıdır. Finansal destek yasağının iki istisnası vardır: Finans kurumlarının işletme konuları içine giren işlemler ile şirketin kendi çalışanlarına veya bağlı şirketinin çalışanlarına, kendi paylarını edinmesi için finansal destek sağlamasıdır. Kaldıraçlı devralmalar ile kâr payı dağıtımlarının ise finansal destek yasağı kapsamına girip girmediği tartışma konusudur. Finansal destek yasağına aykırı işlemler geçersizdir.

Dolaylı temsil; bir anonim şirketin kendi paylarının, bir üçüncü kişi tarafından kendi adına ve şirket hesabına iktisap edilmesidir. Dolaylı temsil yoluyla şirketin kendi payını iktisap etmesi, m. 379 hük

Makalenin Geliş Tarihi : 07/02/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Hâkim, Elbistan Adliyesi, Elbistan/Kahramanmaraş,
e-mail: unal.seydanur@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2609-1161>

münde yer alan şartlara aykırılık taşıyorsa anılan işlem geçersizdir.

Anahtar Kelimeler: Kendi payını iktisap, kanuna karşı hile, finansal destek yasağı, dolaylı temsil, kaldıraçlı devralmalar.

ABSTRACT

Article 379 of the Turkish Commercial Code No:6102 regulates the acquisition of the shares of joint stock companies in accordance with certain conditions and Article 380 regulates the cases in which companies are considered fraud (cheat) against the law in the acquisition of their share. In the first paragraph of the aforementioned article, the indirect support of a joint-stock company for the purpose of acquiring its own share is prohibited from providing financial support to a third person and in the second paragraph for the same purpose.

Financial support; Legal transactions which the company performs with a third person for the acquisition of its shares with regard to granting an advance, a loan or security. There are two exceptions to the financial support ban: to provide financial support for the employees of the company or the dependent company to acquire company's share through transactions within the scope of management subjects of the financial organizations. Whether leveraged buyouts and dividend distributions is a matter of debate (moot point) within the scope of financial support ban. Proceeding against financial support ban shall be null and void.

Indirect representation; is acquisition of the shares of a joint stock company by a third party on its behalf and in the name of the company. Acquiring the company's own share through indirect representation is not valid, even if it contradicts the provision of Article 379

Keywords: Acquisition of own shares, evasion of law, financial support ban, indirect representation, leveraged buyouts.

**ADLİYEYE KARŞI SUÇLARIN KORUDUĞU
HUKUKİ DEĞER*****JUDICIAL VALUE PROTECTED BY CRIMES AGAINST
JUSTICE*****Elif Sultan APAYDIN*****ÖZ**

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin, Türkiye Cumhuriyeti hakkında en çok ihlal kararı verilen maddesi 6. maddedir. Bu ihlallerin önemli bir kısmı, ceza yargılama ve soruşturmalarında meydana gelen hak ihlallerinden doğmaktadır. Hukuk sistemimiz açısından bu ihlallerin önünde geçilmesi için özgürlükçü bir ruhla, yargılamaların hakkaniyete en uygun şekilde, hızlı ve yerinde bir şekilde tamamlanmasını sağlamak devletin görevidir. Yeni ceza kanunu hazırlanırken de, kanunun amacının bireyin özgürlüklerini korumak olduğu açıkça belirtilmiştir. Adliye Karşı Suçlar başlığı üzerinde yapılan bu incelemede, kanunun tasnif sistemi, başlık altında yer alan suçların genel özellikleri ve korudukları hukuki değer irdelenmeye çalışılmıştır. Neticeten geride kalan yaklaşık 15 yıllık sürede kanun koyucunun iddiasını gerçekleştirmeye ne kadar yakın veya uzak olduğu irdelenmeye çalışılarak, adil yargılanma hakkı bağlamında uygulamada ortaya çıkan birtakım sorunlara ve çözüm önerilerine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İnsan hakları, adliye karşı suçlar, adil yargılanma hakkı, korunan hukuki değer, tasnif, mağdur.

ABSTRACT

The most frequently violation decision by The European Convention on Human Rights to the Republic of Turkey is for the of Article 6. an important number of these violations are caused from

Makalenin Geliş Tarihi : 21/02/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Yargıtay Tetkik Hakimi, e-mail: elifsultankocak16@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4101-1980>

violations of rights in crime proceedings and investigations. In terms of our legal system, it is the mission of the state to ensure that proceedings are completed in a most appropriate and fast manner in a libertarian spirit. In preparing the new penal code, it is clearly stated that the purpose of the law is to protect the freedom of the individual. In this analysis of the “Crimes Against Justice” title, the classification system of the law, the general characteristics of the crimes under the title and the legal value they protect have been studied.

As a result, we tried to examine how close or far the lawmaker is to realize its intention in the last 15 years and discussed about some of the problems and solutions proposed in the context of the right to have a fair trial.

Keywords: Human rights, crimes against justice, right to fair trial, value protected by law, classification, victim.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMUNUN RÜCU ALACAĞININ HUKUKİ NİTELİĞİ

LEGAL NATURE OF RECOURSE LOANS OF THE SOCIAL SECURITY INSTITUTION

Halil ÖZDEMİR*

ÖZ

Sosyal Güvenlik Kurumunun rücu alacaklarının hukuki niteliği çok tartışılmıştır. Tartışmanın sonucu Kurumun alacağına kapsamını da belirleyecektir. Kuruma, sigortalı veya hak sahiplerine yaptığı ödemeleri ve bağladığı gelirleri belirli koşullar altında işverenlerden veya üçüncü kişilerden rücu davası yoluyla talep etme hakkı tanınmıştır. Kurumun rücu hakkının hukuki niteliği “*basit rücu hakkına veya halefiyete*” dayandığına dair başlıca iki görüş vardır. Kurum, Anayasal görevi gereği sosyal risklere maruz kalanlara yardımları yapmakta ve kendisine yasalarla verilen rücu hakkını kullanmaktadır. Rücu alacağına kapsamı yasalarla belirlenmiştir. Yasalarda belirlenen rücu alacağı değişik saiklerle veya içtihatlarla daraltılamaz veya genişletilemez.

Anahtar Kelimeler: Sosyal sigorta yardımlarının amacı, Rücu, basit rücu hakkı, halefiyet, kendine özgü halefiyet.

ABSTRACT

Legal nature of recourse loans of the Social Security Institution has been extensively discussed. The result of the discussion will determine the scope of the loan of the Institution. The institution is entitled to request the payments given to the insured or the right owners and the revenues it has endowed to them from the employers

Makalenin Geliş Tarihi : 12/03/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Başkanı,
e-mail: hozdemir45@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0835-1038>

or third people through a case of recourse under certain circumstances. There are two main opinions about the legal characteristic of the institution's right of recourse as to whether it depends on the "*right of simple recourse or subrogation*". The institution provides aid to the ones who are subject to social risks as a part of its constitutional duties and uses the right of recourse which is vested by laws. The scope of recourse loan is determined by laws. The recourse loan that has been specified by laws cannot be restricted or extended with different motives or case-laws.

Keywords: the objective of social security aids, recourse, right of simple recourse, subrogation, self-subrogation

**NÜFUS KAYDININ DÜZELTİLMESİ VE SOYBAĞI
DAVALARI ARASINDAKİ İLİŞKİ VE GÖREV SORUNU**
***THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CORRELATION OF
IDENTITY REGISTRATION AND PATERNITY,
JURISDICTION CONFLICT***

Mustafa AYSAL*

ÖZ

Nüfus kaydının düzeltilmesi davası; aile kütüğüne düşürülmüş nüfus kaydının bir kısmının düzeltilmesi, iptal edilmesi ya da değiştirilmesi istemidir.

Soybağı davası ise; çocukla baba arasında var olan biyolojik bağın, kanunda tahdidi olarak sayılan yollardan biriyle hukuki bağa dönüştürülmesi ya da kanunun öngördüğü şekilde oluşan bu bağın, yine kanunda öngörülen şekillerden biriyle geçersiz kılınmasıdır.

Soybağı, birbirinin soyundan gelen kişiler arasındaki ilişkiyi ifade eder. Bu kavram içerisinde kan bağıının yanında hukuki münasebetin de bulunması gerekir. Başka bir ifadeyle kan bağıının hukuk düzeninin aradığı koşullar içerisinde oluşması zorunluluğu vardır.

Mahkeme kararı olmadan nüfus kayıtlarında düzeltme yapılamaz. Nüfus kayıtlarının düzeltilmesi çok geniş bir kapsamı ifade ettiğinden, biz bu makalede sadece miras ve soybağı sonucu doğuran nüfus kaydının düzeltilmesi davalarıyla soybağı davaları üzerinde duracağız.

Anahtar Kelimeler: Nüfus kaydının düzeltilmesi, soybağı, asliye hukuk mahkemesi, aile mahkemesi, davaların tefriki.

Makalenin Geliş Tarihi : 08/02/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Yargıtay Hukuk Genel Kurulu Üyesi,
e-mail: mustafaaysal@yargitay.gov.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2783-6508>

ABSTRACT

The case for the correction of identity registration; a request for correction, cancellation or amendment of a part of the population registration that has been recorded in the family register.

The paternity case is; the biological bond between the child and the father is transformed into a legal bond with one of the ways considered to be in its law or this bond, which is formed as prescribed by law, is also invalidated by one of the forms provided for in the law.

Paternity refers to the relationship between the descendants of each other. In this concept, besides the blood ties, legal relations shall be found. In other words, blood ties have to be formed under the conditions required by the legal order.

Correction of identity records cannot be made without a court decision. As the correction of the identity records represents a very extensive scope, in this article we will only focus on the cases of the correction of the identity registration and the cases of the paternity as a result of inheritance and paternity.

Keywords: correction of the identity records, paternity, civil court of first instance, family court, severance of case.

**LİMİTED ŞİRKETTE ORTAKLIKTAN ÇIKMA
VE ÇIKARMA HALLERİ*****CASES OF WITHDRAWING AND SQUEEZING OUT OF
SHAREHOLDERS IN LIMITED LIABILITY COMPANY*****Soner ALTAŞ*****ÖZ**

Ülkemizde en fazla rağbet edilen ticaret şirketi türü limited şirkettir. Limited şirket ortağı genel kural olarak esas sermaye payını devrederek şirketten ayrılma hakkına sahip olmakla birlikte, devrin genel kurul onayına tabi olması ortağın bu hakkını kullanmasında sorunlar yaşamasına sebebiyet verebilmektedir. Bunun yanında, şirket içi huzursuzluğa sebebiyet veren ortağın devre yanaşmaması, ortaklar arası çatışmalara sebebiyet verebilmektedir. Bu gibi durumlar gözetilerek, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nda, ortaklıktan çıkma ve çıkarma halleri limited şirketlere özgü olarak düzenlenmiş, ticaret şirketlerinin geneline tanınan özellikli bazı çıkma ve çıkarılma halleri ile de anılan hakların kapsamı genişletilmiştir. Bu çalışmamızda, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'na göre limited şirket ortaklığından çıkma ve çıkarma hakları üzerinde durulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: limited şirket, ortaklıktan çıkma, ortaklıktan çıkarma, haklı sebep, fesih davası, ayrılma akçesi.

ABSTRACT

The most popular type of trading company in Turkey is limited liability company. As a general rule, the shareholder of a limited liability company may leave the company by transferring his shares, but as this transfer is subject to the approval of the general meeting of shareholders,

Makalenin Geliş Tarihi : 27/03/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 16/05/2019

* Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Başmüfettişi,
e-mail: sonaltas@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4600-0466>

the shareholder may face problems in using this right. Besides, the peaceless shareholder may not want to leave the company and this situation can cause conflicts among shareholders. Taking care of such circumstances, the new Turkish Commercial Code Nu. 6102 regulates the cases of withdrawing and squeezing out of the shareholders both by foreseeing special amendments for limited liability companies and by broadening the scope of similar rights which are envisaged for all types of trading companies. This study focuses on the rights of withdrawing and squeezing out of the shareholders of a limited liability company under the terms of the Turkish Commercial Code Nu. 6102.

Keywords: limited liability company, withdraw from partnership, squeeze out, fair cause, termination case, withdrawal allowance.